

Kursen i den økonomiske politik skal derfor fastholdes. Med finanslovsforslaget for 1997 vil regeringen lægge op til en fortsættelse af den stramme linje. Det er afgørende, at vi snarest får skabt overskud på de offentlige finanser.

Men den allerstørste fornyelse i velfærdssamfundet og de mest positive forandringer er sket i arbejdsmarkeds- og i uddannelsespolitikken. Her har vi skabt grundlag for, at den økonomiske fremgang kan blive stabil og holdbar, så vi kan fastholde velfærdssamfundet i fremtiden. Men initiativerne er også taget ud fra en erkendelse af, at arbejdsløsheden er velfærdssamfundets værste svøbe. Den truer den enkeltes selvverd og følelse af samhørighed, og den er kilde til konflikter og modsætninger, der på længere sigt kan true vores samfund.

Med regeringens arbejdsmarkedsreform, der trådte i kraft den 1. januar 1994, gennemførte vi første trin i den nye offensive arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik. I december 1995 vedtog vi i Folketinget trin 2: indsatsen for unge med ret og pligt til uddannelse, styrkelse af erhvervsuddannelserne og praktikpladsordningen, voksen- og efteruddannelsesreformen, som styrker og målretter indsatsen, ikke mindst for dem, der kun har en kort uddannelse, fremrykningen af aktivperioden, kvalitetspuljejob og sociale kapitler – kort sagt den nyeste og mest fremadrettede arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik i Europa.

Det er, som om mangen en god samfundsdebattør, der taler om fornyelse, har glemt denne den største fornyelse af alle.

Vi gør alt for at få arbejdsduelige mennesker i uddannelse og arbejde. Og bare nogle få tal: I 1994 påbegyndte 27.000 ledige et uddannelsesforløb. I 1995 var der godt 65.000, der gik i gang. Det er den linje, der skal blive til fremskridt. Det er også den vej, der fører til, at vi kan nedbringe antallet af personer på overførselsindkomster: fra et passivt dagpengeliv til et aktivt arbejds- og uddannelsesliv. Det er vejen væk fra forsørgelse på dagpenge eller bistand. Her griber vi om de virkelige årsager. Det er derfor også et vigtigt socialpolitisk skridt.

I dag vil vi én gang for alle aflive den myte, at der er 1 million danskere på overførselsindkomst, som skal i arbejde. Det holder jo ikke. Vi kan gøre meget, bl.a. gennem uddannelse, ved at skabe flere job og ved udbredelse af skånejob, men efterlønsmodtagere kan vi jo ikke og skal heller ikke tvinge til at gå i arbejde. Eller skal sygedagpenge og barselorlov afskaffes? Lad os i

det mindste stoppe den form for demagogi, som har præget visse indlæg i debatten om overførselsindkomster.

Regeringskonferencen er nu startet i Europa. Vi kom godt i gang, også set i forhold til danske ønsker. Vi har et historisk medansvar for nu at forme Europas fremtid. Vi skal sikre et demokratisk Europa. Vi skal sørge for fred og stabilitet i Europa. Udvidelsen af EU er den allervigtigste brik i udviklingen af et sådant nyt Europa. Det er regeringens mål. Vi skal arbejde offensivt for den linje og ikke lade, som om det er noget, vi trækkes til. Det danske fodslæberi må ophøre. Vi skal medvirke aktivt til regeringskonferencens hovedresultat: udvidelsen. Det er i Danmarks klare interesse.

Jeg regner med, at Kommissionen på topmødet i Firenze om 3 uger vil gøre status for arbejdet med EU's udvidelse. Vi kan være tilfredse med de spor, som er lagt. De bekræfter, at EU ikke er en lukket klub. De giver løfter om, at EU er brugbar i fredens tjeneste.

I den sammenhæng er konklusionen fra økonomiministerens redegørelse i februar om EU's udvidelse mod øst også vigtig. For udvidelsen vil jo især gennem øget samhandel bidrage til økonomisk fremgang og beskæftigelsesfremgang i hele Europa og ikke mindst i Danmark.

Europa skal være et trygt sted i fremtiden. Som land og som borgere har vi et medansvar for, at det sker. Derfor er det egentlig også yderst utilfredsstillende at opleve, at EU-debatten gang på gang kører i ring og omhandler emner og detaljer, der mildest talt ikke peger fremad. Regeringen vil gøre sit til, at vi får en bredere og mere realistisk EU-debat, så befolkningen ved, hvad EU-regeringskonferencen reelt handler om.

I det nordiske samarbejde har der i det seneste år været gjort en ny positiv indsats, der har givet resultater. Ikke mindst under det danske formandskab i Nordisk Råd er der gennemført væsentlige reformer. Vi skal udvikle samarbejdet, så det på én gang styrker det nordiske værdi- og kulturfællesskab og samtidig placerer Norden centralt i den europæiske udvikling.

Også samarbejdet i Østersøområdet har fået en ny og meget afgørende dimension. Statsministrene og regeringscheferne fra de elleve Østersølande og EU's repræsentanter mødtes for første gang i maj i Visby på Gotland. Det blev en succes med øget samarbejde bl.a. på det økonomiske, miljømæssige og kulturelle område, og navnlig blev der igangsat initiativer til bekæmpelse af organiseret kriminalitet.